

Οσιος Παΐσιος: Να βάζουμε ερωτηματικά στους λογισμούς υπόνοιας

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Αγ. Παΐσιος Αγιορείτης / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη](#)

ed4ffd490c9f3d1937d952406e59f30a_M - Γέροντα, τί βοηθάει να διώχνω τους λογισμούς υπόνοιας;

- Όλα είναι πάντα έτσι, όπως τά βλέπεις; Να βάζης πάντα ενα ερωτηματικό σέ κάθε λογισμό σου, μιά πού όλα τά βλέπεις συνήθως αριστερά, καθώς επίσης και από κανέναν καλό λογισμό για τους άλλους, για νά μην άμαρτάνης με τις κρίσεις σου.

Αν βάζης δύο ερωτηματικά, είναι πιο καλά. Αν βάζης τρία, είναι ακόμη καλύτερα. Έτσι κι εσύ ειρηνεύεις και ωφελείσαι, άλλα και τον άλλον ωφελείς. Αλλιώς, μέ τον αριστερό λογισμό νευριάζεις, ταράζεσαι και στενοχωριέσαι, οπότε βλάπτεσαι πνευματικά.

Όταν αντιμετώπιζης ό,τι βλέπεις μέ καλούς λογισμούς, μετά από λίγο καιρό θά δής ότι όλα ήταν πράγματι έτσι, όπως τά είδες μέ καλούς λογισμούς. Θά σοῦ πώ ενα περιστατικό, για νά δής τί κάνει ό αριστερός λογισμός. Μιά μέρα ήρθε στο Καλύβι ένας μοναχός και μου λέει: Ό Γέρο-Χαράλαμπος είναι μάγος έκανε μαγικά. Τί λές, μωρέ χαμένε; Δεν ντρέπεσαι;, του λέω. Ναι, μου λέει, τόν είδα μια νύχτα με φεγγάρι πού έκανε «μ, μ, μμμ...» και έχυνε μέ μια νταμιτζάνα κάτι μέσα στα κλαδιά.

Πάω μια μέρα και βρίσκω τόν Γέρο-Χαράλαμπο. "Τί γίνεται, Γέρο-Χαράλαμπε; του λέω. Πώς τα περνάς; Τί κάνεις; Κάποιος σέ είδε πού ερριχνες εκεί μέσα στα βάτα κάτι μέ μια νταμιτζάνα και έκανες «μ, μ, μμμ...». "Ήταν κάτι κρίνα μέσα στα ρουμάνια, μου λέει, και πήγα νά τά ποτίσω. Έλεγα «Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε!»-και εριχνα λίγο νερό στο ένα κρίνο «Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε!» και εριχνα λίγο νερό στο άλλο... Γέμιζα πάλι την νταμιτζάνα, ξαναέρριχνα. Βλέπεις; Και ό άλλος τόν πέρασε για μάγο!

Βλέπω, μερικοί κοσμικοί τί καλούς λογισμούς πού έχουν! Ένώ άλλοι, οι καημένοι, πόσο βασανίζονται μέ πράγματα πού ούτε καν υπάρχουν, άλλα ούτε και ό πειρασμός θά μπορούσε νά τά σκεφθή! Μιά φορά, όταν έβρεξε μετά από μεγάλη ανομβρία, ένιωσα τέτοια ευγνωμοσύνη στον Θεό, πού καθόμουν μέσα στο Καλύβι

και έλεγα συνέχεια: "Σ'ευχαριστώ έκατομμύρια-δισεκατομμύρια φορές, Θεέ μου. Έξω, χωρίς νά το ξέρω, ήταν ένας κοσμικός και μέ άκουσε. Όταν μέ είδε μετά, μοϋ είπε: Πάτερ, σκανδαλίσθηκα. Άκουσα νά λές «έκατομμύρια-δισεκατομμύρια» και είπα «τί είναι αυτά πού λέει ο πατήρ Παΐσιος;». **Τί νά του έλεγα; Έγώ εννοούσα ευχαριστίες στον Θεό για την βροχή, και αυτός νόμιζε ότι μετρούσα χρήματα.**

Και αν ήταν κανέναν άλλος, θά μπορούσε νά έρθη νά μέ ληστέψη το βράδυ, νά μου δώση και ενα γερό ξύλο, και τελικά δεν θά έβρισκε τίποτε. Μιά άλλη φορά είχε έρθει κάποιος πού είχε άρρωστο παιδί. Τόν πήρα νά τόν δω μέσα στο εκκλησάκι. Όταν άκουσα το πρόβλημα του, τού είπα, για νά τόν βοηθήσω: Κάτι πρέπει νά κάνης κι έσύ, για νά βοηθηθή το παιδί σου. Μετάνοιες δεν κάνεις, νηστεία δεν κάνεις, χρήματα δέν έχεις, για να κάνης ελεημοσύνες, πές στον Θεό: «Θεέ μου, δέν έχω κανένα καλό να θυσιάσω για την υγεία του παιδιού μου, θά προσπαθήσω τουλάχιστον νά κόψω το τσιγάρο». Ο καημένος συγκινήθηκε και μου υποσχέθηκε πώς θά το κάνη.

Πήγα νά του ανοίξω τήν πόρτα, για νά φύγη, και εκείνος άφησε το τσακμάκι και τά τσιγάρα μέσα στο εκκλησάκι, κάτω από τήν εικόνα του Χριστού. Έγώ δέν το πρόσεξα. Μετά από αυτόν μπήκε ένας νεαρός στο εκκλησάκι, κάτι ήθελε νά μου πη, και ύστερα βγήκε έξω και κάπνιζε. Τού λέω: Παλληκάρι, δέν κάνει νά καπνίζης εδώ. Πήγαινε λίγο πιο πέρα. Μέσα στην εκκλησία επιτρέπεται νά καπνίζης;, μου λέει. Αυτός είχε δει το πακέτο μέ το τσακμάκι πού είχε αφήσει ο πατέρας του άρρωστου παιδιού και έβαλε λογισμό ότι καπνίζω. Τον άφησα νά φύγη μέ τον λογισμό του. Καλά, και αν κάπνιζα, και μέσα στην εκκλησία θά κάπνιζα;

Βλέπετε τί είναι ο λογισμός;

- Γέροντα, ή υπόνοια, ή καχυποψία, πόση ζημιά μπορεί νά κάνη στην ψυχή;
- Ανάλογα μέ τήν υπόνοια είναι και ή ζημιά. Η καχυποψία φέρνει καχεξία.
- Πώς θεραπεύεται;
- Μέ καλούς λογισμούς.

- Γέροντα, αν δη ο άνθρωπος ότι πέφτει έξω μία φορά, αυτό δέν τον βοηθάει;

- Αν πέση μία φορά έξω, τέλος πάντων αν πέση όμως δυό φορές, θά σακατευθη. Θέλει προσοχή, γιατί και ένα τοις χιλίοις νά μήν είναι τά πράγματα έτσι όπως τά σκεφθήκαμε, κολαζόμαστε. Όταν ήμουν στο Κοινόβιο, μία φορά τήν Μεγάλη Σαρακοστή ένα γεροντάκι, ο Γέρο-Δωρόθεος, τηγάνιζε κολοκυθάκια. Τον είδε ένας αδελφός τήν ώρα πού τά έβαζε στο τηγάνι και έρχεται και μου λέει: Νά δής, ο Γέρο-Δωρόθεος τηγανίζει

κάτι μπαρμπούνια τόσο μεγάλα! Μά, του λέω, ό Γέρο-Δωρόθεος, Μεγάλη Σαρακοστή, δεν είναι δυνατόν νά τηγανίζη μπαρμπούνια. Ναι, μου λέει, τά είδα με τά μάτια μου, κάτι μπαρμπούνια τόσα!. Ό Γέρο-Δωρόθεος είχε έρθει δεκαπέντε χρόνων στο Άγιον Όρος και ήταν σάν μάνα. Αν έβλεπε κανένα καλογέρι λίγο φιλάσθενο, έλα εδώ, του έλεγε, έχω ένα μυστικό νά σου πω, καί του έδινε λίγο ταχίни μέ κοπανισμένα καρύδια ή κάτι άλλο. Καί τά γεροντάκια τά οικονομούσε ανάλογα. Πάω μετά στον Γέρο-Δωρόθεο καί τί νά δω; Κολοκυθάκια τηγάνιζε για το νοσοκομείο!

- Καί αν, Γέροντα, ένας λογισμός υπόνοιας για κάποιον βγή αληθινός;
- Καί αν μιά φορά βγή αληθινός ένας τέτοιος λογισμός, σημαίνει οτι κάθε φορά θα είναι αληθινοί τέτοιοι λογισμοί; Ύστερα που ξέρεις αν ό Θεός επέτρεψε νά βγή αληθινός εκείνος ό λογισμός, για νά δώση πνευματικές εξετάσεις ό άλλος στην ταπείνωση;

Βέβαια χρειάζεται νά προσεχή κανείς νά μή δίνη καί ό ίδιος αφορμές, ώστε ό άλλος νά βγάξη λανθασμένα συμπεράσματα. Για νά βάλη λ.χ. κάποιος έναν αριστερό λογισμό για σένα, μπορεί ό ίδιος νά έχη εμπάθεια, άλλα κι εσύ μπορεί νά έδωσες αφορμή. Αν, παρόλο πού εσύ πρόσεξες, ό άλλος σκεφθή κάτι εις βάρος σου, τότε νά δοξάσης τον Θεό καί νά εύχηθής για εκείνον.

από το βιβλίο: Πνευματικός Αγώνας Γ'
Ι.Μ.Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου Σουρωτής

Πηγή: ekklisiaonline.gr